

Savonarola

Lenau,Nikolaus (1801-1850)

A döghalál

Részlet a Savonarola-ból

"Vedd gyűrűmet s add a tiédet!
Jöjj, rakjunk fészket, kismadár!" -
Üres lesz nemsoká a fészek,
Leccsap rátok a döghalál!

"Húzd rá! bort ide! s isten áldjon!
Van még egy édes korty, - igyál!" -
Úgy ám! Szavadon fog, barátom
S már rádcsapott a döghalál.

"Ó, börtön kínzó éjszakái!
A gyötrő lánc húsomba váj!"
Rajtad se fül a vas sokáig,
Még ma eljön a döghalál!

"Sok még a bűn... de nyakra-főre
Szétfut - fogjátok meg - a nyáj!"
Gyóntatószéknél rogy a kőre,
S feloldta-é a döghalál?

"E sápadt Ecce homo képet
- Pompás! - a vér előnti már!" -
S most ecseted elkapja: téged
Fest sápadtra a - döghalál.

S iszonytató egyformasággal
Jár a vész minden házon át,
Hogy megtanuljátok a gyászdal,
A Miserere dallamát!

Megrögzött szívek! népek alja!
Ha Girolamo véletek
Hiába szólt, hajtsatok arra,
Kinek a nyelve élesebb.

A bűnösök konok hadát így
Töri-puhítja a Halál;
Hulláikból szószéket állít
S zord térítőként arra áll.

Férfiakból s nőkből emelte -
Fonnyadtak voltak, öregek,
S az ifjúságot is benyelte
E gyorsan növő épület.

S gyermekbimbókat is letéptek
Itt-ott a Halál kezei,
Kegyes szokás szerint a széket
Angyalképekkel rakta ki.

(Ford.: Kardos László)

Téli éj

1.

Fagytól merev a lég, a rög,
Roppan a hó, amerre járok,
Szám gőzöl, szakállam zörög,
Tovább, tovább, én meg nem állok!

Mily ünnepélyes, néma táj!
Süti a hold a vén fenyőket,
Akire vágnak, a Halál,
A rög felé húzza le őket.

Fagy! Dermeszd át a szívemet,
Mely lüktetőn és forrva lázad!
Hogy végre hús csönd ülje meg,
Akárcsak itt ez éji tájat!

2.
Farkas vonít az erdei
Sűrűn - mint anyját csecsemője,
Az alvó éjet fölveri
S véres koncát zsarolja tőle.

Hó s jég fölött zúgó szelek
Őrjöngenek, iszonyú hajsza.
Talán hogy melegedjenek:
Serkenj szívem, dühödt panaszcra!

Serkenjenek halottaid
És kínjaid, e zord, konok raj!
S fussanak Észak durva-víg
Kölykeivel, a viharokkal!

(Ford.: Kardos László)

<http://www.literatura.hu/romantik/lenau.htm>